C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.4r-1455/26 Judecătoria Orhei sediul Central
4-250448339-03-4r-09042026 Judecător V. Cupcea

D E C I Z I E
în numele Legii

17 iunie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele completului de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Victoria Robu, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursurile declarate de către reprezentantul agentului constatator din cadrul Direcției STCDATUCC a INST, Codrean Roman și a victimei Maftior Mihail, împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei sediul Central din 13.03.2026, pronunțată în cauza contravențională de acuzarea lui **Roman Olga** în comiterea contravenției prevăzute de art.179 CCo.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ţinând cont de argumentele recursului, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr.00035 din 24.03.2025, agentul constatator al Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică, inspector principal Codrean Roman a constatat că Roman Olga a comis fapta contravențională de modificarea, reconstrucția magaziei, construcției auxiliare situate în*****, în lipsa actelor permisive, autorizație de construire, proiect, demolată din iulie, acțiunile lui Roman Olga fiind încadrate juridic în baza art. 179 Cod contravențional.

Prin decizia agentului constatator înscrisă în procesul verbal cu privire la contravenție din 24.03.2025 Roman Olga a fost sancționată cu amendă în mărime de 250 u.c. cu restabilirea la situația inițială (demolarea construcției)

La 03.04.2025, Inspectoratul național pentru supraveghere Tehnică a expediat cauza contravențională în privința lui Roman Olga în Judecătoria Orhei, sediul Central, în temeiul art.439[6] alin.(3) Cod contravențional.

Ca urmare a judecării cauzei, prin hotărârea Judecătoriei Orhei sediul Central din 13.03.2026 s-a declarat nulă decizia agentului constatator nr. 00035 din

24.03.2025 privind sancționarea lui Roman Olga în temeiul art. 179 Cod contravențional, ca fiind emisă contrar competenței materiale.

S-a încetat procesul contravențional în privința lui Roman Olga, în baza art.179 Cod contravențional.

La 27.03.2026 împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei sediul Central din 13.03.2026 a declarat recurs în termen agentul constatator al Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică, Codrean Roman, prin care a solicitat casarea acesteia, cu trimiterea la rejudecare a cauzei în prima instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului se susține că hotărârea instanței de fond este nelegală și urmează a fi casată, întrucât instanța ar fi interpretat și aplicat eronat normele Codului contravențional. Recurentul invocă faptul că, potrivit art. 408^2 alin. (1) Cod contravențional, contravenția prevăzută de art. 179 Cod contravențional se constată și se examinează de către Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică, iar instanței de judecată îi revenea competența de a examina chestiunea privind aplicarea măsurii de siguranță, respectiv demolarea sau remedierea construcției neautorizate, în condițiile art. 439^6 Cod contravențional.

În acest sens, agentul constatator arată că, prin scrisoarea din 27 martie 2025, dosarul contravențional în privința Roman Olga a fost expediat Judecătoriei Orhei, în temeiul art. 439^6 Cod contravențional, exclusiv pentru soluționarea chestiunii privind aplicarea măsurii de siguranță. Recurentul consideră neîntemeiată concluzia instanței de fond privind lipsa competenței materiale a agentului constatator, subliniind că Inspectoratul are, potrivit legislației, atribuții exprese în domeniul constatării și examinării contravențiilor prevăzute de art. 179 Cod contravențional. De asemenea, recurentul susține că instanța de fond nu ar fi examinat în mod corespunzător materialele cauzei, menționând că în cuprinsul hotărârii atacate ar fi fost indicat un alt temei juridic decât cel reținut în procesul-verbal, respectiv art. 177 alin. (3) lit. d) Cod contravențional, deși fapta Roman Olga a fost încadrată juridic în baza art. 179 Cod contravențional. În opinia recurentului, această mențiune demonstrează că instanța nu a analizat cauza prin prisma circumstanțelor și a încadrării juridice efectiv reținute în procesul-verbal.
Inspectoratul invocă faptul că existența construcției neautorizate a fost constatată prin actul de inspectare întocmit la 24 martie 2025, în prezența intimatei, iar procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în baza constatărilor și probelor acumulate de agentul constatator. În acest context, consideră că încetarea procesului contravențional nu înlătură situația de fapt constatată și nici consecințele juridice ce decurg din executarea unei construcții în lipsa actelor permisive. În opinia sa, anularea procesului contravențional nu justifică menținerea construcției neautorizate și nu înlătură necesitatea aplicării măsurilor prevăzute de lege pentru remedierea consecințelor faptei.

La 26.03.2026, hotărârea în cauză a fost contestată și de victima Maftiot Mihail, care prin recursul depus în termen, a solicitat casarea hotărîrii Judecătoriei Orhei sediul Central din 13 martie și restituirea cauzei spre rejudecare, invocând, totodată, necesitatea clarificării unor probleme de drept referitoare la natura și aplicarea măsurii de siguranță sub forma demolării construcției neautorizate, limitele competenței instanței în cazul unei decizii definitive a agentului constatator și efectele juridice ale efectuării unor acțiuni procedurale ulterior emiterii acesteia.

În motivarea recursului, recurentul susține că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată, întrucât aceasta ar fi confundat competența de aplicare a sancțiunii contravenționale cu competența de aplicare a măsurii de siguranță. Invocă prevederile art. 408² alin. (1) din Codul contravențional, potrivit cărora contravenția prevăzută de art. 179 din Codul contravențional se constată și se examinează de către Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică, susținând că agentul constatator a acționat în limitele competenței sale atunci când a aplicat lui Roman Olga sancțiunea sub formă de amendă. Totodată, arată că demolarea construcției neautorizate nu constituie sancțiune contravențională și nici pedeapsă complementară, ci reprezintă o măsură de siguranță, reglementată distinct de art. 439 și art. 439⁶ din Codul contravențional, a cărei aplicare este de competența instanței de judecată. În opinia sa, faptul că solicitarea privind aplicarea măsurii de siguranță a fost înaintată ulterior emiterii deciziei agentului constatator nu poate afecta legalitatea sancțiunii aplicate anterior. De asemenea, recurentul invocă faptul că decizia agentului constatator din 24 martie 2025 nu a fost contestată de Roman Olga, iar termenul legal de contestare a expirat, astfel încât aceasta a devenit irevocabilă. Recurentul consideră că anularea unei decizii devenite irevocabile contravine principiului securității raporturilor juridice, garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În opinia sa, instanța de fond a confundat obiectul cauzei, care nu viza stabilirea vinovăției și aplicarea sancțiunii pentru contravenția prevăzută de art. 179 Cod contravențional, ci exclusiv examinarea oportunității și legalității aplicării măsurii de siguranță. Recurentul susține că instanța de fond a comis erori de drept prin anularea unei decizii nesupuse contestării, prin confundarea competenței agentului constatator cu cea a instanței în materia măsurilor de siguranță și prin încetarea procesului contravențional.

Ulterior la 09.04.2026 victima Maftior Mihail a depus un recurs suplimentar, unde a invocat că instanța urma să se expună asupra măsurii asiguratorii, dar nu să anuleze procesul verbal cu privire la contravenție.

Potrivitart.471 alin.(1) CCo, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor la proces*, alin.(2) stipulând, că *instanţa de*

recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei.

Fiind numită cauza spre examinare, părților li-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință. Referință la caz a depus victima în susținerea poziției sale din recurs.

Verificând argumentele invocate în recurs, ținând cont de opinia părților expusă în referințe, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că recursurile declarate urmează a fi admise, cu casarea integrală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță, în alt complet de judecată, soluția în cauză fiind adoptată în temeiul art.473 alin.(1) pct.2) lit.c) CCo, potrivit căruia, *după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: ... admite recursul, casând hotărârea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluţii: ... dispune rejudecarea cauzei în primă instanţă dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanţei de judecată, privind citarea obligatorie a părţilor, privind respectarea dreptului la apărare şi a dreptului la interpret, precum şi dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33–35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător*.

Temeiul de drept pentru recurs constituie dispozițiile art.466 lit.d) CCo, în corespundere cu care, *hotărârile judecătoreşti contravenţionale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: ...hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunţat după deliberare*.

Lecturând actul judecătoresc contestat și ținând cont de prevederile normei citate supra, Colegiul reține în calitate de temei pentru casarea hotărârii judiciare faptul, că soluția instanței, de declararea nulă a deciziei agentului constatator și încetarea procesului contravențional în privința lui Roman Olga, nu corespunde motivelor expuse în partea descriptivă a hotărârii, actul judecătoresc fiind insuficient motivat.

Analizând materialele cauzei, Colegiul constată, că în cadrul examinării cauzei date, instanța de fond nu a dat deplină eficiență prevederilor art.381 alin.(4) CCo, potrivit cărora, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei (...)*.

Colegiul penal reține că instanța de judecată, s-a expus asupra legalității deciziei agentului constatator și a dispus nulitatea acesteia, fără a delimita în mod corespunzător obiectul examinării cauzei deduse judecății. Or, din materialele cauzei rezultă că decizia agentului constatator privind sancționarea contravenientei în temeiul art. 179 Cod contravențional a fost emisă în limitele competenței sale,

iar cauza a fost remisă ulterior instanței de judecată în vederea soluționării chestiunii privind aplicarea măsurii de siguranță, respectiv înlăturarea consecințelor construcției neautorizate.

Prin urmare, instanța de fond urma să se expună asupra acestei chestiuni, fără a anula decizia de sancționare care nu constituia obiectul unei contestații și care nu fusese contestată de contravenientă.

În aceste condiții, declararea nulității procesului-verbal/deciziei agentului constatator și încetarea procesului contravențional reprezintă o soluție care excedează obiectului examinării și nu răspunde chestiunii pentru care cauza a fost remisă instanței.

Or, instanța de judecată urma să examineze legalitatea și temeinicia solicitării privind aplicarea măsurii de siguranță, și, în raport cu circumstanțele cauzei și prevederile art. 439 și art. 439^6 Cod contravențional, să se pronunțe asupra oportunității și legalității aplicării acesteia. Astfel, anularea deciziei de sancționare pentru o pretinsă lipsă a competenței materiale a agentului constatator, fără examinarea chestiunii ce constituia obiectul sesizării instanței, denotă o examinare incompletă a cauzei.

Colegiul penal constată că concluziile instanței de judecată referitoare la faptul că agentul constatator ar fi aplicat concomitent cu sancțiunea contravențională și măsura de siguranță sunt neîntemeiate. Or, din materialele cauzei rezultă că agentul constatator a remis cauza instanței de judecată anume în vederea soluționării chestiunii privind aplicarea măsurii de siguranță, iar faptul că în actele întocmite de agentul constatator este menționată măsura de siguranță nu poate fi interpretat în sensul că aceasta a fost efectiv dispusă de agent. Dimpotrivă, remiterea cauzei în instanța de judecată, în condițiile art. 439^6 Cod contravențional, a avut drept scop examinarea de către instanță a chestiunii privind aplicarea măsurii de siguranță, competență care îi revine acesteia.

În consecință, instanța de fond a interpretat eronat conținutul actelor procesuale, confundând propunerea/remiterea cauzei pentru aplicarea măsurii de siguranță cu dispunerea efectivă a acesteia de către agentul constatator. Această împrejurare nu putea constitui temei pentru declararea nulității deciziei agentului constatator privind aplicarea amenzii.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că instanța de fond nu a cercetat sub toate aspectele circumstanțele relevante ale cauzei și nu a oferit un răspuns argumentat asupra chestiunii care constituia obiectul sesizării instanței, respectiv asupra legalității și temeiniciei aplicării măsurii de siguranță, limitându-se în mod nejustificat la constatarea nulității deciziei agentului constatator și la încetarea procesului contravențional.

Deci, Colegiul penal conchide, că prima instanță a examinat superficial cauza fapt ce a determinat emiterea unei soluții pripite și ineficient motivată, or, în

temeiul art.462 alin.(1) CCo, *hotărârea judecătorească urmează a fi legală, întemeiată și motivată*.

Circumstanțele stabilite și nominalizate supra servesc temei pentru admiterea cererii de recurs înaintate de către agentul constatator, fiind constatat temei pentru recurs prevăzut la art.466 lit.d) CCo. Din motiv că erorile admise în cadrul examinării cauzei în prima instanță nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs, hotărârea contestată urmează a fi casată, cu trimiterea cauzei la rejudecare.

În cadrul noii examinări instanța de judecată urmează să țină cont de cele menționate și în baza unei analize ample a circumstanțelor ce au însemnătate pentru soluționarea justă a cazului, să adopte o hotărâre bazată pe prevederile legii.

Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit.c) CCo, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursurile declarate de către reprezentantul agentului constatator din cadrul Direcției STCDATUCC a INST, Codrean Roman și a victimei Maftior Mihail, împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei sediul Central din 13.03.2026, pronunțată în cauza contravențională de acuzarea lui Roman Olga în comiterea contravenției prevăzute de art.179 CCo, se admit, cu casarea integrală a acestei hotărâri și dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător: